

Sygn. akt I UK 352/10

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 7 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gersdorf (sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

w sprawie z odwołania W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 kwietnia 2011 r.,

skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 czerwca 2010 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w zakresie początkowej daty przyznania świadczenia i sprawę w tej części przekazuje Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu W. K. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Wyrokiem z dnia 29 maja 2009 r., Sąd Okręgowy zmienił tę decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty na okres od 1 maja 2008 r. do 29 listopada 2010 r. Sąd uznał, że ubezpieczony spełnia wszystkie warunki nabycia prawa do renty. W szczególności częściową niezdolność do pracy potwierdzili biegli kardiolog i onkolog-radioterapeuta.

Apelację od tego orzeczenia wywiódł Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zarzucając naruszenie prawa materialnego przez wadliwe przyjęcie, że ubezpieczony pozostaje niezdolny do pracy a także naruszenie art. 100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162 poz. 1118 ze zm.) przez przyznanie ubezpieczonemu prawa do renty od 1 maja 2008 r., podczas gdy do 7 maja 2008 r. pobierał on zasiłek chorobowy.

Wyrokiem z dnia 8 czerwca 2010 r., Sąd Apelacyjny oddalił w całości apelację, dzieląc ocenę materiału dowodowego oraz ocenę prawną sądu I instancji w zakresie przysługiwania prawa do renty. W uzasadnieniu nie odniósł się Sąd do kwestii zbiegu prawa do renty z okresem pobierania zasiłku chorobowego.

Skargę kasacyjną od tego orzeczenia wywiódł pełnomocnik ZUS, zaskarżając wyrok w części – w zakresie przyznania ubezpieczonemu renty za okres od 1 do 7 maja 2008 r. – wobec naruszenia art. 100 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna „w zakresie początkowej daty” przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy jest usprawiedliwiona, ponieważ w rozpoznawanej sprawie wielokrotnie pojawiała się

sprawa korzystania przez ubezpieczonego z prawa do zasiłku chorobowego do dnia 7 maja 2008 r. Na tę okoliczność wskazywał organ rentowy, także w apelacji (s.2 pisma procesowego zawierającego apelację organu). Mimo to Sąd Apelacyjny oddalił zaskarżonym wyrokiem apelację organu rentowego, nie ustosunkowując się do tego zarzutu. Zarzut zaś naruszenia art. 100 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest trafny. Jednoznacznie z przepisu wynika, że jeżeli w dniu spełnienia wszystkich warunków do przyznania emerytury lub renty osoba uprawniona pobiera zasiłek chorobowy lub inne świadczenie za czas niezdolności do pracy, to ustalone prawo do emerytury lub renty z FUS powstaje i może być realizowane dopiero z dniem zaprzestania pobierania świadczeń krótkoterminowych (art. 100 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Ad casum istnieje zatem potrzeba zweryfikowania okresu pobierania zasiłku chorobowego i wskazania prawidłowej daty początkowej przyznania świadczenia rentowego.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy wyrokował na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c., pozostawiając Sądowi Apelacyjnemu rozstrzygnięcie wniosku skarżącego organu rentowego w przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego.